

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10C/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413209571
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6413209571.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci navrhovateľky: E. P., F.. XX.XX.XXXX, bytom H. Č.. XXX, v konaní právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, v konaní právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkač, s. r. o., so sídlom Bratislava, Ružinovská 42, IČO: 36 862 169, v konaní o zaplatenie 1.873,60 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 226,86 € s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne z tejto sumy od 23.08.2013 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky z a m i e t a.

III. Navrhovateľka je p o v i n n á nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 82,08 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 753,99 €, a to ich zaplatením právnej zástupkyňi odporcu Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s. r. o., so sídlom Ružinovská 42, Bratislava, IČO: 36 862 169 v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.08.2013 žiadala navrhovateľka uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť jej sumu 1.873,60 € s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 1.860,99 € od 24.05.2013 do zaplatenia. Návrh zdôvodnila tým, že s odporcom uzavrela dňa 16.12.2003 zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a na jej základe jej odporca poskytol celkovú čiastku 1.593,47 €. Predmetná zmluva však bola bezúročná a bez poplatkov, nakoľko v nej nebola uvedená RPMN. Preto odporca mal len nárok na vrátenie uvedenej sumy, pričom uhradila na jeho účet v súvislosti s touto zmluvou oveľa vyššiu sumu, t.j. sumu 3.467,07 €. O sumu 1.873,60 € sa v dôsledku toho odporca na jej úkor bezdôvodne obohatil a túto jej nevydal ani po písomnej výzve zo dňa 14.05.2013, v ktorej ho žiadala o vrátenie tejto sumy do 24.05.2013.

Odporca žiadal návrh zamietnuť poukazujúc na to, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrel s navrhovateľkou je platným právnym úkonom, nakoľko obsahuje všetky zákonné náležitosti s tým, že sa vlastne jednalo o návrh zo strany navrhovateľky na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý on prijal odoslaním oznámenia zo dňa 02.02.2004 o prijatí návrhu v súvislosti s čím navrhovateľke zaslal úverovú kartu. Namietal, že RPMN nemusela byť obsiahnutá v zmluve, nakoľko táto sa vzhľadom na revolvingový úver nedala určiť presne, ale len príkladmo s čím rátal aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzniesol tiež námietku premlčania poukazujúc na to, že sú premlčané tie platby, ktoré mu poukázala navrhovateľka pred viac ako dvoma rokmi pred podaním

žalobného návrhu. Každá mesačná splátka zahŕňala splácanie úverovej istiny, úrokov, poistného a prípadné ďalšie poplatky a tak navrhovateľka v prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru má nárok len na vrátenie poplatkov, či úrokov zaplatených v období posledných dvoch rokov pred podaním žaloby na súde.

Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 07.02.2014 č. k. 10C/99/2013 - 91 tak, že v celom rozsahu vyhovel žalobnému návrhu, ktorý bol predmetom konania po jeho úprave na pojednávaní dňa 07.02.2014 (z obsahového hľadiska sa však jednalo o čiastočné späťvzatie návrhu, no bol vyhlásený výrok o pripustení zmeny návrhu), teda vyhovel návrhu navrhovateľky v rozsahu, ktorý zostal predmetom konania, t.j. v sume 1.804,60 € s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od 24.05.2013. V úverovej zmluve absentovalo uvedenie RPMN, ktorá bola preto bezúročná a bez poplatkov a tak na úkor navrhovateľky sa odporca bezdôvodne obohatil, pričom námietku premlčania súd posúdil tak, že navrhovateľka sa dozvedela o dôvode na vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 15.07.2013, kedy splnomocnila svojho právneho zástupcu na poskytnutie právnych služieb a keďže žalobný návrh bol súdu doručený 06.08.2013 subjektívna premlčacia doba neuplynula.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 29.05.2015 č.k. 13Co/579/2014 - 120 zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na ďalšie konanie. Odvolací súd skonštatoval, že je potrebné komplexne posúdiť odporcom vznesenú námietku premlčania nielen z hľadiska subjektívnej, ale aj z hľadiska objektívnej premlčacej doby s tým, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné správne ustáliť. Z hľadiska objektívnej premlčacej doby odvolací súd poukázal na to, že nakoľko išlo o plnenie v splátkach, tak objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia plynula v danom prípade osobitne vo vzťahu ku každej splátke úveru, ktorej súčasťou boli aj úroky a poplatky a teda je potrebné vyriešiť otázku správnej výšky bezdôvodného obohatenia berúc do úvahy, že z každej splátky úveru časť splátky predstavovala istinu, ktorá nepodlieha nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia na strane odporcu, ktoré vzniklo preto, že úver poskytnutý navrhovateľke na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 16.12.2003 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva neobsahovala údaj o RPMN. Odvolací súd tiež uviedol, že okresný súd nesprávne ustálil, že zmluva bola v časti úrokov a poplatkov neplatná, a to z toho dôvodu, že na jej základe bol navrhovateľke ako spotrebiteľke poskytnutý úver, čo vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. V každom prípade sa však jednalo o úver bezúročný a bez poplatkov. V uvedenej súvislosti odvolací súd ďalej uviedol, že pokiaľ sa odporca bránil tým, že v zmluve o revolvingovom úvere nie je možné uviesť údaje o RPMN, odvolacia námietka nebola opodstatnená, pretože v zmluve o revolvingovom úvere je možné uviesť aspoň údaj o RPMN v čase uzavretia zmluvy ako to vyplýva z § 4 ods. 2 písm. j) citovaného zákona. To, že sa ďalej v priebehu revolvingu menia podmienky je irelevantné.

Už predtým vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu tunajší súd doplnil po vrátení veci o vypočutie navrhovateľky ako to uložil odvolací súd. Z jej výpovede zistil, že táto sa dozvedela o tom, že má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia niekedy v priebehu mája 2013, keď vypovedala, že to zistila od syna, s ktorým túto problematiku pozerala na internete. Bližšie sa k tomu vyjadriť nevedela.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t.j. znenie účinné do 30.06.2006 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Vychádzajúc z uvedeného súd mal za preukázané (a nebolo to v konaní ani sporným), že v prípade navrhovateľke odporcom poskytnutého úveru mala navrhovateľka postavenie spotrebiteľky a odporca mal postavenie veriteľa (dodávateľa). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere sa vzťahuje právny režim zákona o spotrebiteľských úveroch.

Z uvedeného vyplýva vychádzajúc aj zo záväzného právneho názoru krajského súdu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú účastníci konania uzavreli je platná, no je bezúročná a bez poplatkov. Žiaden dôvod neplatnosti zmluvy súdom zistený nebol, za platnú ju považoval aj krajský súd, ktorý len poukázal na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

V zmluve totiž skutočne absentovala RPMN, ktorú zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy vyžadoval ako jednu z náležitostí zmluvy sankcionujúc jej absenciu bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

Odporca sa bránil tým, že RPMN nebolo možné určiť. Ust. § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch síce skutočne uvádzalo, že môžu nastať aj prípady, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, no v takom prípade spotrebiteľ musel byť pred uzavretím zmluvy informovaný o následkoch súvisiacich s úverom, teda o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu RPMN, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene RPMN.

Krajský súd v tomto smere zaujal záver, na ktorý poukazuje aj tunajší súd, že RPMN bolo možné určiť minimálne na začiatku zmluvného vzťahu, aj keď sa jednalo o revolvingový úver a z tohto vychádzal teda aj prvostupňový súd v rámci aplikácie záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, keďže nové skutočnosti, na základe ktorých by sa mal odchýliť prvostupňový súd od tohto názoru v konaní zistené neboli.

Preto súd dospel k záveru, že zmluva, ktorú uzavrela navrhovateľka ako dlžníčka s odporcom ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch (ako už bolo uvedené - v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), podľa ktorého v prípade absencie náležitosti RPMN v zmluve je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

Podľa predložených kópií poštových peňažných poukážok navrhovateľka za obdobie od uzavretia zmluvy až do poslednej platby 18.05.2012 poukázala odporcovi celkovo platby v sume 3.398,12 € (listinné dôkazy na č. l. 8 až 14 spisu). Podľa prehľadu predloženého odporcom (č. l. 50 a 51 spisu) navrhovateľke poskytol v súvislosti s úverovou zmluvou sumu 1.603,52 €. Navrhovateľka v žalobe uviedla, že dostala len sumu 1.593,47 €, pričom okrem svojho prehľadu odporca iný dôkaz o výške sumy poskytnutej navrhovateľke nepredložil. Súd preto vychádzal zo sumy, ktorej poskytnutie priznala samotná navrhovateľka.

Rozdiel teda predstavuje 1.804,65 € (navrhovateľkou uhradených 3.398,12 € mínus 1.593,47 €, ktoré obdržala) a je povinnosťou odporcu vydať toto bezdôvodné obohatenie navrhovateľke s poukazom na § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý určuje, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, pričom podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu.

V rozsahu rozdielu medzi uvedenými sumami sa odporca na úkor navrhovateľky bezdôvodne obohatil a má povinnosť toto bezdôvodné obohatenie vydať podľa § 456 Občianskeho zákonníka (ďalej lej „OZ“), podľa ktorého sa predmet bezdôvodného obohatenia musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Odporca by bol povinný ho vydať navrhovateľke na úkor, ktorej ho získal.

Súd sa však musel zaoberať námietkou premlčania, ktorá bola vznesená zo strany odporcu.

Podľa § 100 ods. 1 OZ sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v zákone ustanovenej (§ 101 až § 110 OZ), pričom na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Ako uviedol aj krajský súd a vyplýva to aj z citovaných ustanovení, v prípade premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné rozlišovať subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu. Kým dvojročná subjektívna premlčacia doba plynie od okamihu, keď sa oprávnený skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia sa na jeho úkor a o subjekte, ktorý sa bezdôvodne na jeho úkor obohatil (nie je rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa tieto skutočnosti už skôr), pri objektívnej premlčacej dobe plynie premlčacia doba práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia odo dňa keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Táto je trojročná a v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia sa je premlčacia doba desaťročná.

Súdu sa nepodarilo ani vypočítaním navrhovateľky zistiť presný deň, kedy sa dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia sa odporcu, no z hľadiska subjektívnej vedomosti o bezdôvodnom obohatení na jej úkor odporcom sa o tomto nepochybne dozvedela niekedy v období medzi dňom 18.05.2012, kedy podľa poštovej poukážky na č. I. 13 spisu uhradila poslednú platbu odporcovi v súvislosti so spornou zmluvou a dňom 14.05.2013, ktorým je datovaná jej výzva adresovaná odporcovi, ktorou ho žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.860,99 €, ktorú podľa jej tvrdenia prijal odporca vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bez právneho dôvodu.

Preto aj keď by súd počítal dvojročnú premlčaciu dobu odo dňa 18.05.2012, navrhovateľka podala návrh v rámci plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby a jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia by z hľadiska subjektívnej premlčacej doby nebol premlčaný, lebo žalobný návrh doručila tunajšiemu súdu dňa 06.08.2013.

Pokiaľ však ide o objektívnu premlčaciu dobu, ako uviedol aj krajský súd, premlčacia doba plynie odo dňa keď došlo k bezdôvodnému obohateniu a je potrebné pri plnení v splátkach rozlišovať z čoho daná splátka pozostávala. V tomto smere krajský súd uložil tunajšiemu súdu, aby sa zaoberal výškou bezdôvodného obohatenia sa odporcu z hľadiska skladby daných splátok, ktoré navrhovateľka uhradila.

Keďže nebol súdu predložený iný dôkaz, ani iný dôkaz účastníci nenavrhovali, súd v tomto smere vychádzal z prehľadu na č. I. 55 spisu, ktorý predložil odporca a podľa tohto prehľadu v rámci plynutia trojročnej objektívnej premlčacej doby, pokiaľ ju súd počítal tri roky späť pred podaním žaloby, nie sú premlčanými z hľadiska objektívnej premlčacej doby, splátky, resp. úroky a poplatok za poistenie zahrnuté v splátkach počnúc od 10.08.2010 a takisto ani poplatok za odklad splátok v čiastke 32,75 €. Celkovo to potom predstavuje sumu 226,86 € (168,82 € na úrokoch, 25,29 € na poplatku za poistenie a 32,75 € za poplatok za odklad splátok), kedy v tomto rozsahu súd považoval návrh navrhovateľky za dôvodný a vo zvyšku návrh zamietol z dôvodu premlčania zvyšku žalovaného nároku.

Súd sa nestotožnil s navrhovateľkou, čo sa týka aplikácie § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z hľadiska ktorého sa najprv plnenie započítava na istinu a potom na úroky, nakoľko ako uviedol aj krajský súd, treba rozčleniť a zohľadniť to, z čoho daná uhrádzaná splátka pozostávala a nakoľko nárok na úhradu úverovej istiny odporca má (tento sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje), vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemá nárok len na úhradu úrokov a ďalších poplatkov. Takisto sa súd nestotožnil s navrhovateľkou, pokiaľ poukazovala na desaťročnú premlčaciu dobu. Objektívna premlčacia doba plynie odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, no pre jej uplatnenie je rozhodujúci preukázaný a evidentný úmysel dopustiť sa bezdôvodného obohatenia (stačí aj nepriamy úmysel), no to nemožno vyvodzovať len zo samotnej skutočnosti, že v zmluve nebola uvedená RPMN, aj keď platná právna úprava jej uvedenie v tom čase v zmluvách o spotrebiteľských úveroch vyžadovala. Iný dôkaz o úmyselnom bezdôvodnom obohatení sa odporcu na úkor navrhovateľky súdu predložený nebol.

Súd preto nemohol vychádzať z toho, že objektívna premlčacia doba nie je trojročná, ale desaťročná ako sa toho dovoľavala navrhovateľka.

Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013 vzhľadom na prechodné ust. § 10c uvedeného nariadenia. Prechodné ustanovenie § 10c cit. nariadenia určuje, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Záväzkový vzťah z titulu bezdôvodného obohatenia vznikol do 31.01.2013, pretože do tohto dňa žalobkyňa zaplatila (konkrétne v dňoch 17.08.2010 až 16.07.2012 - prehľad na č.l. 53 a 54 spisu) úroky a poplatky, na ktorých úhradu odporcovi nárok nevznikol. Výška úrokov z omeškania sa preto spravuje úpravou platnou do 31.01.2013. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.03.2013 bola výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Do omeškania so zaplatením žalovanej sumy sa odporca dostal podľa § 563 OZ dňom nasledujúcim po uplynutí dňa 05.02.2014 ako dňa určeného vo výzve na dobrovoľné vrátenie sumy 484 €, ktorá mu bola zaslaná právnym zástupcom žalobkyne e-mailom dňa 30.01.2014 (výzva č.l. 4 spisu). Čas plnenia totiž nebol určený právnym predpisom, rozhodnutím súdu ani dohodou účastníkov. Preto od nasledujúceho dňa 06.02.2014 má žalobkyňa nárok na úrok z omeškania až do zaplatenia vo výške 8,25 % ročne (0,25 % ako základná úroková sadzba ECB ku dňu 06.02.2014 + 8 percentuálnych bodov). Súdu síce bola predložená výzva zo dňa 14.05.2013 (a poštový podací lístok), ktorou navrhovateľka žiadala odporcu o vydanie bezdôvodného obohatenia (č.l. 7 spisu), no jej doručenie odporcov preukázané nebolo. Do omeškania so zaplatením priznanej sumy sa preto odporca preukázateľne dostal podľa § 563 OZ v spojení s § 41 ods. 3 O.s.p. dňom nasledujúcim po dni doručenia opisu žalobného návrhu, čo bol deň 22.08.2013. Čas plnenia totiž nebol určený právnym predpisom, rozhodnutím súdu ani dohodou účastníkov. Preto od nasledujúceho dňa 23.08.2013 má navrhovateľka nárok na úrok z omeškania až do zaplatenia vo výške 8,50 % ročne (0,50 % ako základná úroková sadzba ECB platná ku dňu 23.08.2013 + 8 percentuálnych bodov), z čoho navrhovateľka žiadal úrok z omeškania len vo výške 5,50 % ročne, ktorý súd vzhľadom na viazanosť žalobným návrhom nemohol prekročiť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov konania. Navrhovateľka bola úspešná v sume 226,86 Eur, odporca vo zvyšku v sume 1.646,74 Eur (pôvodne žalovaná suma 1.873,60 Eur mínus 226,86 Eur). Úspech navrhovateľky zo žalovanej sumy potom v percentuálnom vyjadrení predstavuje po zaokrúhlení 12 %, zvyšok v rozsahu 88 % je úspechom odporcu. Čistý úspech odporcu tak predstavuje rozdiel, t.j. 76 %.

Náhradu trov konania súd priznal za súdny poplatok v sume 82,08 Eur (76 % zo súdneho poplatku zaplateného za odvolanie voči rozsudku zo dňa 07.02.2014) a za trovy právneho zastúpenia v sume 753,99 Eur (76 % z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 992,09 Eur) za nasledovné účelne vynaložené úkony právnej pomoci (pri hodnote jedného úkonu 81,33 Eur podľa § 9 ods. 1 a § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov v platnom znení (ďalej len „vyhláška“)):
- príprava a prevzatie zastúpenia dňa 30.08.2013 v sume 81,33 Eur + režijný paušál 7,81 Eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky), spolu 89,14 Eur,
- písomné vyjadrenie zo dňa 30.08.2013 k žalobnému návrhu v sume 81,33 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, spolu 89,14 Eur,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 07.02.2014 v sume 81,33 Eur + režijný paušál 8,04 Eur + náhrada cestovných výdavkov (§ 15 písm. a) vyhlášky) za cestu na trase Bratislava - Žiar nad Hronom a späť (170 km x 2) pri spotrebe motorového vozidla 5,2 litra/100 km a cene paliva 0,96 Eur/liter predstavuje za spotrebované pohonné hmoty 16,97 Eur, z ktorej sumy odporca uplatnil len sumu po prepočte 16,885 Eur a náhrada za opotrebenie motorového vozidla (0,183 Eur/km x 340 km) predstavuje 62,22 Eur + náhrada za stratu času (§ 15 písm. b) a § 17 ods. 1 vyhlášky) za cestu na pojednávanie a späť za 8 polhodín pri hodnote jednej polhodiny 13,40 Eur (spolu 107,20 Eur), spolu za tento úkon 275,675 Eur,
- odvolanie zo dňa 06.03.2014 proti rozsudku zo dňa 07.02.2014 v sume 81,33 Eur + režijný paušál 8,04 Eur, spolu 89,37 Eur,

- zastupovanie na pojednávaní dňa 15.03.2016 v sume 81,33 Eur + režijný paušál 8,58 Eur + náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Bratislava - Žiar nad Hronom a späť (170 km x 2) pri spotrebe motorového vozidla 5,2 litra/100 km a cene paliva 0,96 Eur/liter predstavuje za spotrebované pohonné hmoty 16,97 Eur, z ktorej sumy odporca uplatnil len sumu po prepočte 16,885 Eur a náhrada za opotrebenie motorového vozidla (0,183 Eur/km x 340 km) predstavuje 62,22 Eur + náhrada za stratu času za cestu na pojednávanie a späť za 8 polhodín pri hodnote jednej polhodiny 14,30 Eur (spolu 114,40 Eur), spolu za tento úkon 283,415 Eur, čo celkovo predstavuje 826,74 Eur plus 20 % DPH v čiastke 165,35 Eur, spolu na trovách právneho zastúpenia vrátane DPH suma 992,09 Eur. Z tejto sumy 76 % potom predstavuje čiastku 753,99 Eur, ktorú je navrhovateľka povinná podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaplatiť právnej zástupkyňi odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.